

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2016
SWD(2016) 248 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021–2030 för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen

{COM(2016) 482 final}

{SWD(2016) 247 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av förslaget till en förordning om bindande årliga minskningar av växthusgasutsläppen för medlemsstaterna 2021–2030 för en motståndskraftig energiunion och ett fullgörande av åtagandena enligt Parisavtalet och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen
A. Behov av åtgärder
Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?
I Parisavtalet har EU åtagit sig att minska de inhemska utsläppen av växthusgaser med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer. För sektorerna utanför EU:s utsläppshandelssystem föreslog kommissionen en minskning med 30 % fram till 2030 jämfört med 2005 års nivåer. Detta kan inte enbart genom den politik som förs i dag. I sina slutsatser i oktober 2014 gav Europeiska rådet kommissionen i uppdrag att omsätta EU:s mål i nationella mål.
Vad förväntas detta initiativ uppnå?
Målet är att uppnå minska utsläppen av växthusgaser i sektorer utanför utsläppshandelssystemet med 30 % jämfört med 2005 års nivåer på ett sätt som är rättvist för medlemsstaterna med tanke på skillnaderna i deras kapacitet och samtidigt säkrar kostnadseffektivitet och miljöintegritet på EU-nivå.
Vad är mervärdet av åtgärder på EU-nivå?
EU och dess medlemsstater genomför Parisavtalet gemensamt. Gemensamma åtgärder gör det möjligt för EU att ta hänsyn till både rättvisa och effektivitet, men samtidigt uppnå ett ambitiöst miljömål. Artiklarna 191–193 i EUF-fördraget bekräftar EU:s befogenheter i fråga om klimatförändringar.
B. Lösningar
Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför?
Sedan 2013 fastställs nationella mål för sektorer utanför utsläppshandelssystemet i i det så kallade ansvarsfördelningsbeslutet. Europeiska rådet bekräftade att detta instrument skulle förlängas för att reglera minskningar av växthusgasutsläppen inom EU även under perioden 2021–2030. Denna konsekvensbedömning tittar närmare på hur man (i) sätter upp mål på medlemsstatsnivå på ett rättvist sätt utifrån BNP per capita och med hänsyn till kostnadseffektivitet, och (ii) förbättrar befintliga och nya flexibilitetsmöjligheter som gör att målen kan uppnås på ett kostnadseffektivt sätt men samtidigt minskar den administrativa bördan. En av de nya flexibilitetsmöjligheterna är en begränsad koppling till markanvändningssektorn samt en begränsad flexibilitetsmöjlighet av engångskaraktär mellan sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet och sektorer utanför utsläppshandelssystemet.
Vem stöder vilka alternativ?
Europeiska rådet har gett detaljerad vägledning om vilka politiska alternativ som ska analyseras. Många intressenter betonade miljöintegritet för att säkerställa att EU faktiskt uppnår sitt 2030-mål när det gäller utsläppen av växthusgaser.
C. De rekommenderade alternativens konsekvenser
Vad är nyttan med de rekommenderade alternativen (om sådana alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?
Genom att mål för sektorer utanför utsläppshandelssystemet fastställs på grundval av BNP per capita beaktas den vikt medlemsstaterna fäster vid rättvisa. De planerade justeringarna av målen för höginkomstmedlemsstater och förbättringen av befintliga och nya flexibilitetsmöjligheter gör att målet kan uppnås på ett kostnadseffektivt sätt. För att säkerställa en övergripande miljöintegritet måste

flexibilitetsmöjligheterna begränsas så att EU uppnår sitt internationella åtagande om en minskning på minst 40 % av de inhemska växthusgasutsläppen fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer.

Vad är kostnaderna för de rekommenderade alternativen (om sådana alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?

Kostnaderna för att uppnå EU:s övergripande mål för minskning av växthusgasutsläppen, inbegripet målet att minska växthusgasutsläppen i sektorer utanför utsläppshandelssystemet med 30 %, bedömdes ingående i den tidigare konsekvensbedömning som åtföljde förslaget om ”En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030”¹. Det uppskattades att en minskning av de inhemska utsläppen av växthusgaser med 40 % skulle öka energisystemkostnaderna med 0,15–0,54 % jämfört med BNP för 2030. Denna konsekvensbedömning tittar på fördelningseffekterna, särskilt i vilken utsträckning de mål för sektorer utanför utsläppshandelssystemet målen som fastställs på grundval av medlemsstaternas BNP per capita person avviker från den kostnadseffektiva potentialen att minska utsläppen i sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsbeslutet och i vilken mål flexibilitetsmöjligheter eller måljusteringar kan minimera sådana avvikelser.

Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag?

Det finns inga direkta rapporteringsskyldigheter eller andra administrativa konsekvenser för företag, små och medelstora eller mikroföretag. Beroende på arten och omfattningen av eventuella nationella åtgärder och EU-åtgärder för att minska utsläppen kommer företag att påverkas indirekt. Alla sådana konsekvenser måste bedömas inom ramen för sådana policyförslag.

Kommer det att bli andra betydande effekter för ländernas nationella budget och förvaltningar?

Förslaget om fastställande av nationella mål kommer att minska kostnadseffekterna för låginkomstmedlemsstater jämfört med ett förslag där målen enbart skulle baseras på kostnadseffektivitet. I förslaget förutses ökade flexibilitetsmöjligheter för att säkerställa att även kostnaderna för höginkomstmedlemsstater är begränsade. Betydligt mindre frekventa efterlevnadskontroller rekommenderas, dvs vart femte år i stället för varje år, vilket avsevärt minskar den administrativa bördan för både medlemsstaterna och Europeiska kommissionen.

Uppstår andra betydande konsekvenser?

Andra konsekvenser beror på vilken politik och vilka åtgärder som väljs i enskilda länder.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

En översyn vart femte år i enlighet med Parisavtalet rekommenderas med start år 2024.

¹ SWD 2014 (15) final